

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 221/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a zo sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Martinom Lieskovským, advokátska kancelária, Farská 40, Nitra, proti postupu Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tk 3/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. apríla 2021 domáha vyslovenia porušenia čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Tk 3/2019. Sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadostučinenia 2 000 eur, ako aj náhrady trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 384,08 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Uznesením okresného súdu č. k. 4 Tk 3/2019 z 22. januára 2021 bola žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietnutá s tým, že naďalej trvajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku [dovtedy bol sťažovateľ vo väzbe aj z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku].

4. Proti uzneseniu okresného súdu podal riadny opravný prostriedok len sťažovateľ. Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia nevyjadril a napokon v zákonnej lehote sťažnosť proti nevysloveniu dôvodu kolúznej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nepodal.

5. Uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 4 Tos 8/2021-4532 z 3. februára 2021 bola sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu okresného súdu ako nedôvodná zamietnutá.

6. Za porušovateľa označených práv podľa ústavy a dohovoru považuje sťažovateľ okresný súd. Konkrétne jeho postup, ktorým napriek tomu, že uznesenie č. k. 4 Tk 3/2019 z 22. januára 2021, čo sa týka odpadnutia dôvodu kolúznej väzby, nadobudlo právoplatnosť 27. januára 2021 (po márnom uplynutí trojdňovej zákonnej lehoty na podanie sťažnosti zo strany prokurátora), nevyrozumel ihneď Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [redacted] (ďalej len „ústav“) o tom, že došlo k zmene dôvodov väzby (k odpadnutiu dôvodu kolúznej väzby). V dôsledku takéhoto postupu okresného súdu k zmene režimu výkonu väzby sťažovateľa došlo až 29. januára 2021, teda dva dni potom, ako prokurátorovi uplynula lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu.

7. O uvedenom zásahu do označených práv sa sťažovateľ dozvedel z doručeného uznesenia krajského súdu č. k. 4 Tos 8/2021-4532, v ktorom sa uvádza, že „*Na existenciu dôvodov väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Tr. por. nemá vplyv ani to, že k zmene režimu väzby len na tento dôvod došlo v ústave na výkon väzby až dňa 29.01.2021, t. j. dva dni po tom čo uplynula prokurátorovi lehota na podanie sťažnosti proti napadnutému uzneseniu.*“.

8. Dosiaľ uvedené podľa sťažovateľa znamená, že už od 28. januára 2021 nemohol byť väzobne stíhaný v najprísnejšom väzobnom režime, ktorým je kolúzna väzba. Napriek tomu však k zmene režimu jeho väzby došlo až 29. januára 2021. Sťažovateľ je presvedčený, že k zmene režimu došlo najmä preto, že 29. januára 2021 doručil okresnému súdu doplnenie sťažnosti proti uzneseniu č. k. 3 Tk 4/2019 z 22. januára 2021, v rámci ktorého konštatoval aj to, že stále nedošlo k zmene režimu jeho väzby napriek tomu, že prokurátor sťažnosť nepodal. Správne mal okresný súd ihneď po uplynutí zákonnej lehoty na podanie sťažnosti upovedomiť ústav o zmene režimu výkonu väzby sťažovateľa [podľa ustanovenia § 75 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku], čo sa však nestalo.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Na prerokovanie ústavnej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

11. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

12. Jadrom ústavnej sťažnosti je požiadavka sťažovateľa na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia za ujmu, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý zmenu režimu jeho väzby z prísnejšej (kolúznej) formy na menej prísnu (nekolúznu) formu väzby neoznámil ústavu ihneď, ale až s dvojdňovým omeškaním.

13. Z pohľadu ústavného súdu nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti uplatňuje taký nárok, na prerokovanie ktorého je príslušný všeobecný súd v rámci civilného sporového konania. Tým je vylúčená v danom štádiu právomoc ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2021

Peter Molnár
predseda senátu